

مقدمه‌ای بر نظریه پدیدارشناسانه معنی

محمد شفیعی

دانشگاه شهید بهشتی

چکیده:

مسئله معنی یکی از موضوعات محوری پژوهش‌های هوسرل در سراسر دوران کاری‌اش بوده است. او در خلال کارهای گسترده‌اش به طور پیوسته به مسائلی نظیر رابطه معنی با شهود، رابطه معنی با انواع فعالیت‌های زبانی و کنش‌های غیر زبانی، و همچنین جایگاه معنی در حوزه بین‌الذهان می‌پردازد. در این ارائه، عناصر مختلف یک نظریه معنی را آنگونه که از آرای هوسرل استخراج می‌شوند کنار هم گذاشته و با پر کردن خلأهای احتمالی، بر اساس روش پدیده‌شناسی استعلایی و ایده محوری آن قصدیت، در پی طرح خطوط کلی یک نظریه جامع پدیدارشناسانه از معنی هستیم. نشان داده می‌شود که این نظریه در دو سطح به تحلیل تقویم معنی می‌پردازد. سطح اول شامل بررسی رابطه معنی با شهود و تحلیل قصدیت مبنی بر "تعدیل-به-خنتا"ی محتوای شهودی می‌شود و سطح دوم شامل تحلیل برساخت معانی از خلال "تالیف مقولی" می‌گردد. در ادامه به عنوان نمونه به تحلیل رویکرد نظریه پدیدارشناسانه معنی در قبال چند مبحث مهم جاری در حوزه نظریه معنی می‌پردازیم.

زمان: دوشنبه، ۱۹ فروردین ماه ۹۸، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی (مرکز تحقیقات فیزیک

نظری و ریاضیات)، پژوهشکده فلسفه تحلیلی، سالن شماره ۱